

ת"פ 5341/07/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד יהודה דהאן - נוכח, הנאשם

בית משפט השלום בקריית גת

17 פברואר 2020

ת"פ 5341-07-19 מדינת ישראל נ' דהאן
בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית הנשיא
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד רפי עמוס - נוכח
נגד
יהודה דהאן - נוכח - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד שני פרג'ון - נוכח

מזר דין

רקע עובדתי

1. כפי הנתען בחלק הכללי לכתב האישום, הנאשם מתגורר ברחוב מבוא בנימין 3/5 בקריית גת, בעוד שאמו, הגברת עליזה דהאן מתגוררת ברחוב הורד 17 בקריית גת.
2. כפי הנתען בעובדות כתב האישום, במשך כחודשיים ועד ליום 30.06.2019, גידל הנאשם במחסן סגור שתוחם ביד יוטה, בגינה בבית אמו, מספר שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 2 ק"ג נטו.
3. בכל תקופת גידול הסם ועד ליום החיפוש בבית האם ומעצרו של הנאשם, דאג האחרון להשקות את השתילים.
4. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **גידול סמים מסוכנים**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**").
5. באי כוח הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אולם, הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו וכי כל צד יטען לעונש כראות עיניו.
6. תסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 13.01.2020, נושא אופי חיובי, ובסופו המלצה להשית על הנאשם צו של"צ, צו מבחן, לצד השתתפות ענישה בדמות מאסר מותנה.
7. בגוף התסקיר, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, יחסו לעבירה, וההליך הטיפולי בו נטל חלק במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן העריך כי הלה מבין את משמעות מעשיו, פועל למען עריכת שינוי בהתנהגותו ושואף לקדם את חייו להישגים נורמטיביים בתחום האישי והתעסוקתי. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את המפורט בתסקיר האמור, וזאת למעט אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתייחס בהמשך.
8. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, שהתקבלה ביום 12.02.2020, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

9. בא כוח המאשימה עמד על חומרת העבירה אותה עבר הנאשם והנסיבות שנלוו אליה. בכלל זה, הלה הפנה לעובדה שהנאשם ניצל את בית אמו במשך תקופה בת חודשיים לצורך גידול הסמים, תוך שהנאשם דאג לטפח ולהשקות את השתילים בכל אותה עת. בהמשך לכך, עתר בא כוח המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6-12 חודשים מאסר, ובשים לב לעברו הפלילי הנקי, לגילו, לחסכון בזמן השיפוטי, ושיתוף הפעולה של הנאשם עם

- שירות המבחן, עתר התובע להשית עליו עונש מאסר המצוי ברף הבינוני של המתחם, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, התחייבות, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.
10. מנגד, ההגנה עתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות, וזאת לאור נסיבות ביצוע העבירה, שאינן מצויות ברף חומרה גבוהה. בתוך המתחם, הפנתה ההגנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו חף מהרשעות קודמות, גילו המבוגר באופן יחסי, הנזק שנגרם לו מביצוע העבירה, הודאתו בהזדמנות הראשונה בכתב האישום, והחיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד ביקשה ההגנה להדגיש בפני בית המשפט את ממצאי התסקיר של שירות המבחן, אשר הציגו את הנאשם ואת הליך השיקום שעבר באור חיובי. לאור האמור עתרה ההגנה לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן.
11. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", סיפר כי התקופה שעבר מרגע מעצרו היוותה גורם מרתיע עבורו; הביע חרטה עמוקה על מעשיו ותקווה לצאת לדרך חדשה ולהיות אדם שומר חוק; וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

12. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
13. בכל הנוגע **לערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו מעבירת **גידול סם**, נדמה כי אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכשו.
14. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 **עודה נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.12.1988); וע"פ 3117/12 **אריב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (06.09.2012)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).
15. אשר לעבירות גידול סמים, שלצורך ביצוען, בדרך כלל, מקימים העבריינים מעין מעבדות סמים ביתיות, או מייעדים שטחים חקלאיים או פרטיים כאכסניה לצורך גידול הסמים, הרי שאלו הפכו ל"מכת מדינה" של ממש. בבוא לגזור את עונשם של נאשמים אשר הקימו בביתם מעבדות או ייעדו שטחים בביתם או שטחים חקלאיים לצורך גידול הסם, שומה על בית המשפט ליתן דעתו, בין היתר, לקלות שבה מבוצעות עבירות אלו ולקושי הרב בו נתקלות רשויות אכיפת החוק באיתור העבריינים (עפ"ג (מחוזי תל אביב יפו) 42358-10-14 **אבי גיא נגד מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים) (18.02.2015)).
16. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתה היתרה של העבירה אותה ביצע הנאשם, יכול להעיד גם העונש אשר נקבע בצדה. וכך, העונש המרבי בגין ביצוע עבירת גידול סמים, הוא 20 שנות מאסר. עונש חמור כגון דא בוודאי מעיד אודות החומרה הרבה שהמחוקק רואה בעבירה זו.
17. בשים לב לסוג הסם אותו גידל הנאשם, ולאור יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שיפורט בהמשך, נדמה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה מועטה, אך גם לא מצויה במדרג הגבוה.
18. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי בראש ובראשונה לסוג הסם בו החזיק הנאשם ומשקלו, עת עסקינן בסם ה"קנבוס" אשר נמנה עם הסמים "הקלים", ואינו מצוי במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים (כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סם "קל" זה עלול להסב

19. לנאשם ולסביבתו). כן נתתי דעתי לכך שברשותו של הנאשם נתפסו מספר שתילי קנבוס במשקל של 2 ק"ג. בעניין זה נתתי דעתי לכך שכל שנרשם בכתב האישום הוא כי הנאשם החזיק "מספר שתילי סם" מבלי שפורש מספר השתילים המדויק בהם החזיק הנאשם וכמות הסם שהופקה מהם (אם בכלל). במצב דברים זה, כך לידי, יש לפרש את הנסיבות בצורה שתיטה לטובת הנאשם, כך שברשותו של הנאשם נתפסו מספר שתילים לא רב ("ומיעוט רבים שניים" (ירושלמי, יומא ב, ד)) ובכמות סם שהופקה מהם שאינה גבוהה באופן מיוחד.
20. זאת ועוד, וכפי הידוע עבירת גידול הסמים לא מבחינה בין מצבים בהם גידול הסמים נעשה לצריכה עצמית לבין מצבים בהם הגידול נעשה שלא לצריכה עצמית. במקרה הנדון, הרי שאין כל אינדיקציה בכתב האישום לכך שהנאשם ביצע את עבירת הגידול כדי לספק או להפיץ את הסמים שגידל, כאשר כמות שתילי הסם אשר נתפסה ברשותו של הנאשם, יכולה לחזק את טענתו כי הגידול נועד לשם צריכתו העצמית. אשר על כן, בהיעדר אמירה מפורשת בעניין זה, לא זו בלבד שאין לגזור חזקה, לפיה הנאשם התכוון לספק את הסמים שגידל לאחרים, אלא שאף יש לפרש את מכלול הנסיבות בדרך המקלה עם הנאשם, ולראות בסמים שגידל ככאלו שנועדו לצריכתו העצמית בלבד (ראו והשוו דברים שנאמרו בפרשת אבי גיא שהוזכרה לעיל).
21. גם מדבריו של הנאשם בשירות המבחן, עולה כי ביצע את עבירת הגידול, לצורך שימושו העצמי ועל מנת להפחית הכאבים הכרוניים מהם סבל בשנים האחרונות ברגליו, כמו גם לצורך הפחתת תחושת המתח בה היה שרוי והלחצים שהלה חווה בשל תפקידו כמנהל עבודה. כמובן שאין בכך כדי להצדיק את ביצוע העבירה, אך ברי כי אין דינו של אדם אשר מגדל סמים כדי למכור אותם לציבור, כדין אדם אשר מגדל מספר שתילי סם מסוג קנבוס בביתו אך כדי לספק את התמכרותו (לעניין זה ראו גם את נוהל מדיניות העמדה לדין בעבירה של גידול סמים, **הנחיות ראש חטיבת התביעות**, מיום 11.07.2017, ממנו עולה כי שיקול הדעת של התביעה המשטרתית האם להעמיד נאשם לדין בגין עבירת הגידול או בגין עבירת החזקת הסם לצריכה עצמית תחתן בהתאם לבחינת מספר מבחנים מסייעים ובהם, **מספר השתילים שגודלו**; נסיבות חיצוניות לביצוע העבירה; קיומו של עבר פלילי רלוונטי; קיומו של חומר מודיעיני רלוונטי; **משקל הסם**). כאשר לידי דברים אלה מדברים בעד עצמם.
22. עוד נתתי דעתי לכך כי הגם שמעשיו של הנאשם מלווים היו בתכנון מסוים, הרי שבמקרה הנדון אין המדובר בתכנון של ממש, כדוגמת אותם נאשמים אשר מקימים מעבדת סמים ביתית, תוך שימוש בכלים ובציוד ייעודי.
23. לבסוף, נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק מוחשי כלשהו. אם כי, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן מביאות עמן. כפי הידוע, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו. לא פעם נדרשים המכורים לסמים לבצע עבירות רכוש ואלימות כדי לממן לעצמם את מנת הסם הבאה, ובעצם כך מביאים לפגיעה, פעם אחר פעם, בקניינו ובביטחונו של הזולת. גם ניתן בנקל לשער ולדמות את מסכת הסבל והייסורים שעוברים בני משפחתם וחבריהם הקרובים של המכורים לסמים, אשר נאלצים לראות את יקיריהם הולכים מדחי לדחי ומדרדרים את חייהם אל פי תהום. זהו אפוא, אותו נזק פוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים השונות.
24. **בכל הנוגע למדיניות הענישה בעבירת הסמים בה הורשע הנאשם**, הרי שזו מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים המסוכנים בכלל, ובתופעת הגידולים הביתיים כמו גם בתופעת הקמת המעבדות הביתיות ההולכת וצוברת תאוצה בשנים האחרונות בפרט. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מעלה כי במקרים דומים, **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר ממושכות. ברי כי לא אחת, במקרים חריגים, הושתו על נאשמים גם עונשים קלים יותר בדמות צווי של"צ ללא הרשעה, או לחילופין עונשי מאסר מאחורי סורג וברח לתקופות ארוכות של חודשים רבים. מטבע הדברים העונש המושת על הנאשמים השונים מושפע מכמות הסם שנתפסה, סוגו, אופי ואופן הגידול, מטרות הגידול, נסיבותיו האישיות של הנאשם, ועוד.
25. להלן מספר גזרי דין שיש בהם כדי ללמד אודות קו הפסיקה הדומיננטי בגין ביצוע מעשים דומים לאלו שבהם הואשם הנאשם: רע"פ 8237/15 **יצחק בן זקן נגד מדינת ישראל** (02.12.2015); רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נגד מדינת ישראל**, (06.07.2015); ת"פ (שלום נצ') 64418-09-16 **מדינת ישראל נ' שאדי שיבלי** (14.02.2019);

- ת"פ (שלום ק"ג) 41968-09-17 **מדינת ישראל נ' שמעון אלול** (31.10.2018); ת"פ (שלום ק"ג) 16759-07-17 **מדינת ישראל נ' מיכאל דוד ביסמוט** (15.10.2018); ת"פ (שלום ירושלים) 48512-04-15 **מדינת ישראל נ' קלנר ליבל** (07.03.2018); ת"פ (שלום רמ') 47820-11-15 **מדינת ישראל נ' חיים יצחק שינר** (03.10.2017); ת"פ (שלום ק"ג) 16969-03-15 **מדינת ישראל נ' יוסי יונתי** (29.03.2017); ת"פ (שלום רמ') 21679-04-15 **מדינת ישראל נ' שאול בראנץ** (24.02.2016); ת"פ 13388-08-15 **מדינת ישראל נגד אלי סודרי** (29.12.2015); ת"פ (שלום י-ם) 5119-09-13 **מדינת ישראל נ' אברהם לישנר** (06.05.2015).
26. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה **נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב"** (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).
27. כאן אציין כי אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך לדוגמא, הפסיקה אליה הפנתה המאשימה ברע"פ 7005/14 **עידן דגן נ' מדינת ישראל** (30.11.2014), עניינה בנאשם אשר גידל סמים באופן מקצועי במעבדת סמים ביתית, כאשר בדירתו נמצאו כלים, ציוד ועזרים שיש בהם כדי למנף את תהליך גידול הסמים, לרבות מאווררים, ציוד השקיה ונורות וכן נמצא בדירתו הסם עצמו, מלבד שתילי סם. עוד אציין כי שם שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות מאסר, וזאת בשונה תכלית השוני מעניינינו.
28. לסיכום, לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, הריני לקבוע כי **מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע ממאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

גזירת העונש המתאים לנאשם

29. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
30. לעניין זה, נתתי דעתי **לעברו הפלילי הנקי** של הנאשם ולעובדה כי זו הסתבכותו הראשונה בפלילים. כן נתתי דעתי לעובדה שעסקינן בנאשם מבוגר באופן יחסי ולפגיעה שעלולה להיגרם לו אם יושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך ולנוכח כך שהלה טרם ריצה עונשי מאסר בעברו. בנוסף בית המשפט זוקף לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא הודה במיוחס לו, מה שהביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, והביע חרטה כנה על מעשיו.
31. כמו כן, שקלתי את העובדה שהנאשם היה עצור בתיק זה במשך מספר ימים ובמשך תקופה לא מבוטלת נוספת שהה תחת תנאים מגבילים. ברי כי המעצר או הליך המעצר איננו "מקדמה על חשבון העונש", אולם נדמה כי ניתן ליתן לדברים משקל במסגרת הנסיבה הקבועה בסעיף 40יא(3) לחוק העונשין.
32. עוד לקחתי בחשבון כי כעולה מתסקיר שירות המבחן, לאורך השנים נהג הנאשם לצרוך סמים מסוג חשיש וקנבוס במינון נמוך ובמסגרת בילוי חברתי. בשנים האחרונות השימוש של הנאשם בסם מסוג קנבוס העמיק בשל כאבים כרוניים מהם סבל ברגליו, וכן לצורך הפחתת תחושות המתח והלחץ בהן היה שרוי במסגרת עבודתו. עוד כנלמד מהתסקיר, במהלך יולי 2019, פנה הנאשם באופן עצמאי ליחידה לטיפול בהתמכרויות בקרית גת, ובמסגרת הטיפול הוא השתלב בשיחות פרטניות במתכונת שבועית ומסר בדיקות שתן מדי שבוע שנמצאו נקיות משרידי סם. מדיווח עדכני שהתקבל

אודותיו מגורמי הטיפול ביחידה עולה כי הנאשם הגיע למפגשים שנקבעו עמו באופן קבוע, ושיתף בתכנים רגשיים, בהתאם ליכולתו. עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם שיתף את שירות המבחן בכך שכיום הוא אינו חווה כמיהה לסם וכי חש כי מיצה את ההליך הטיפולי אשר סייע לו להכיר בבעייתיות שהובילה אותו לצריכת סמים בתקופות מורכבות בחייו וכאמצעי להרגעת כאבים גופניים.

33. שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שנעדר מאפייני אישיות עברייניים, בעל מערכת תמיכה משפחתית חזקה, המתפקד באופן תקין ונורמטיבי לאורך השנים ועד היום. להתרשמות השירות, המדובר באדם נעדר מעורבות קודמת בפלילים, ושפנה לצריכת אלכוהול וסמים כדרך להקלות ממצוקותיו השונות ובכלל זה מהבעיות הרפואיות והקשיים הרגשיים המשמעותיים עמו הוא נאלץ להתמודד לאורך השנים. עוד התרשמו גורמי הטיפול כי הנאשם נעזר בהם ככל יכולתו, שיתף פעולה באופן מלא והגיע לתובנות מסוימות ביחס למאפייניו ודפוסי התנהלותו. לבסוף, לאור הטיפול אותו עבר הנאשם; ההליך המשפטי אשר סייע בעדו להפנים את הבעייתיות בהתנהגותו; גורמי הסיכוי בעניינו; ונסיבותיו האישיות - מצא שירות המבחן להמליץ על ענישה שיקומית חינוכית מתוך רצון לעודד ולחזק את הנאשם בהמשך ניהול דרך חיים נורמטיבית.

34. יוצא אפוא, כי עסקין בנאשם שעבר שינוי משמעותי בחייו, מאדם המוצא פתרונות למצוקותיו הפיזיות והנפשיות בסמים - לאדם שאינו משתמש עוד בסמים, אדם שומר חוק המשתדל לנהל את חייו באורח יצרני ומועיל. למעשה, הנאשם שם במרכז חייו את המטרה להיגמל משימוש בסמים, ובמשך תקופה לא מבוטלת, פועל ומקדיש ממרצו לשם הגשמתה. והגם אם ייתכן כי עוד מצפה לנאשם דרך ארוכה עד לשיקומו באופן מלא וסופי, כבר בשלב הזה בהחלט ניתן לומר כי אין עסקין ב"ניצני שיקום" או בשיקום ראשוני בלבד, אלא שהנאשם עבר זה מכבר כבדת דרך ארוכה באופן יחסי, ולדידי, בהחלט ניתן ללמוד מהמלצת שירות המבחן כי ההליך השיקומי שבו הוא נטל חלק, מצמצם את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו.

35. כמו כן, וכידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שביט המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 דויד פרלמן נ' מדינת ישראל, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 גרניק נ' מדינת ישראל, (20.11.2013)). והרי שגם במקרה שלפניי, לא רק שהנאשם מאז ביצע את העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, החל להשתלב בשוק העבודה והתעסוקה (עובד באופן מזדמן בעסק בתחום הבנייה המצוי בבעלות אחיו), ונמנע מלהשתמש בסמים ומלשוב ולבצע עבירות נוספות, אלא אף עשה כל שביכולתו על מנת להשתקם שיקום מוסדי יסודי וממצה. לאור אלה, ובשים לב להליך השיקום שעבר הנאשם, תוך שהוא נגמל משימוש בסמים, סבורתני שניתן לומר כבר עתה שהוא השתקם או למצער קיים סיכוי של ממש שהוא ישתקם בצורה מלאה בעתיד.

36. אכן, עריכת האיזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה, הגנה על בטחון הציבור וההכרח להילחם בנגע הסמים לבין האינטרס הציבורי והאישי בשיקומו של הנאשם איננה מלאכה קלה כלל ועיקר. עם זאת, בנסיבות המקרה המונח לפניי, לאור הליך השיקום שעבר הנאשם, ובהתחשב בעובדה כי עסקין בנאשם מבוגר באופן יחסי, נעדר עבר פלילי אשר לוקח אחריות מלאה ומביע חרטה כנה על ביצוע העבירה, ולאור התסקיר החיובי אשר הוגש בעניינו - אני סבורה כי יש מקום בזו הפעם לתת לנאשם הזדמנות אמיתית לחזור למוטב ולערך שינוי בחייו לעבר שיקומו, וליתן לו כוח נוסף להמשיך בדרך השיקומית. בשקלולם של כל אלה, יש כדי להביא את בית המשפט למסקנה לפיה יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה שקבעתי לעיל.

37. בהקשר זה יצוין כי נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, אם כי לא מצאתי לאמץ במלואה את המלצתו לעניין היקף שעות השל"צ. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.

38. בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאשם, הנקי מסמים ושצלח הליך שיקומי, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו בפן הזה ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט לא ימנע מלהשית על הנאשם קנס, אולם לצד חומרת העבירה, בקביעת גובהו ילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניו החיוביים של הנאשם, כמו גם מצבו הכלכלי כפי שהשתקף מהמסמך שהגישה המאשימה לבית המשפט (נ/1).

39. לאור כל האמור לעיל, הריני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

שירות המבחן יגיש תוך 30 תכנית של"צ בעניינו של הנאשם. לאחר קבלת התכנית, אאשרה ללא צורך בקיום דיון נוסף.

העתק ההחלטה יישלח בדחיפות לשירות המבחן.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והוסברו לו ההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה זה, ובפרט אם לא יבצע את עבודות השל"צ או לא יעמוד בתנאיו של צו המבחן.

ג. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בניגוד לפקודת הסמים, מסוג פשע.

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בניגוד לפקודת הסמים, מסוג עוון.

ה. קנס בסך 400 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 30 יום.

ו. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 15,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

ז. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

ני מורה על השמדת המוצגים בתיק - סמים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

תזכירות תשיב למפקיד/ה הכספים שהופקדו על ידו/ה בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה.

ת ערעור כחוק.

ן היום, כ"ב שבט תש"פ, 17 פברואר 2020, במעמד הצדדים.

עמוד 6

החלטה

רשמתי בפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תש"פ, 17/02/2020 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**